Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 593 van 25 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. DETHEUX**
Amazonestraat 37
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 8 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 4 november 2025.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "*RvV-wet*").

Gezien de beschikking tot vaststelling van de kosten van 12 december 2025 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. TABECH *loco* advocaat A. DETHEUX, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 8 december 2022 binnenkwam, diende op 9 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 6 juli 2022 werden de vingerafdrukken van verzoeker in Slovenië geregistreerd, op 20 juli 2022 in Zwitserland (Eurodac). Op 5 januari 2023 werd beslist tot weigering van verblijf met bevel om het Belgisch grondgebied te verlaten daar Slovenië verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.
Op 7 augustus 2024 werd het dossier overgedragen aan het CGVS en de Raad verwierp het beroep tegen de beslissing van 5 januari 2023 (RvV 14 november 2024, nr. X).

1.3. Op 4 november 2025 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij

aangetekende brief van 4 november 2025 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"*Asielaanvraag: 09/12/2022*
Overdracht CGVS: 07/08/2024

U werd op 29 april 2025 van 8.42u tot 12.50u een eerste maal gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) (hierna "PO1"), met de bijstand van een tolk die Kirundi spreekt. U werd een tweede maal van 8.43u tot 11.49u gehoord door het CGVS (hierna "PO2"), eveneens met de bijstand van een tolk Kirundi. Uw raadsvrouw, Julie Vanstalle (loco Alain Detheux), was tijdens de volledige duur van beide persoonlijk onderhouden aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Burundese nationaliteit te bezitten en via beide ouders Tutsi te zijn. U werd geboren en groeide op in Ruyigi. Uw vader, B.A […], is gepensioneerd onderwijsinspecteur en uw moeder, C.B […], is lerares lager onderwijs. Zij verblijven in Ruyigi. In 2016 verhuisde u naar Bujumbura, waar u achtereenvolgens in Kigobe en Nyakabiga woonde. U werkte eerst als vrachtwagenchauffeur en daarna als handelaar in wagens en koeien. In maart 2022 vroeg E.N […], politieagent in Gihanga, die net als u voertuigen verhandelde in dezelfde buurt als waar u dit deed, u een eerste maal om 100.000 Burundese FR (FBu) bij te dragen als steun voor de regerende partij CNDD-FDD. Hij vroeg daarna opnieuw een bijdrage van 200.000 FBu. Toen hij u vroeg om u aan te sluiten bij de CNDD-FDD, weigerde u dat. Hij zei dat dit erop wees dat u een opposant was en hij bedreigde u met de dood. U besloot daarop Burundi te verlaten. In juni 2022 vertrok u vanuit de luchthaven van Bujumbura, gebruik makend van uw paspoort dat u 2 jaar eerder had verkregen, naar Servië, waar Burundezen op dat moment visumvrij naartoe konden reizen. U wilde niet in Servië blijven en plande om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in Zwitserland. U reisde met de hulp van een smokkelaar vanuit Servië via Bosnië naar Slovenië. U verloor onderweg uw paspoort. U werd in Slovenië tegengehouden en diende er onder dwang een asielverzoek in. U was bang dat de Sloveense autoriteiten u via Servië zouden terugsturen naar Burundi. U reisde door naar Zwitserland, maar Zwitserland weigerde uw verzoek om internationale bescherming en wilde u naar Slovenië terugsturen omdat uw vingerafdrukken daar werden genomen. Uiteindelijk besloot u –in overleg met uw familie- terug te keren naar Burundi. U reisde vanuit Zwitserland terug naar Servië en via een smokkelaar verkreeg u een vals paspoort op naam van "O […]", waarmee u naar Burundi terugreisde. U kwam op 8 september 2022 aan op de luchthaven van Bujumbura en u vestigde zich opnieuw in Nyakabiga, waar u vóór uw vertrek uit Burundi had gewoond. U plande om u definitief in Burundi te vestigen en uw handel in Bujumbura verder te zetten. Op 2 oktober 2022 werd u door twee Imbonerakure, waarvan één E [...] heette, aangesproken en beschuldigd van samenwerking met buitenlandse milities en met Pacifique Nininahazwe. Toen E [...] even weg was, sprak de andere man u aan en vroeg om hem 1.000.000 FBu te betalen. U zei dat dat niet kon. Een aantal dagen later kwam E [...] u opzoeken en eiste 3.000.000 FBu van u, hetgeen u ook weigerde. E [...] voorspelde dat u door dit te weigeren in de problemen zou komen. U verliet Bujumbura en reisde naar Ruyigi, waar u op 9 oktober 2022 aankwam. U ging er naar de site waar vroeger "maison Shalom" was gevestigd, dat opgericht werd door M […] om er weeskinderen onder te brengen na de genocide van 1993. In 2015 of 2016 werd Maggie gedwongen om Burundi te ontvluchten, omdat ze bepaalde omstreden politiek geladen uitspraken over Burundi had gedaan. U had op het moment dat u zich op de site van maison Shalom bevond, een vriend uit Kenia, C [...], aan de lijn en u stuurde hem foto's om te tonen in welke slechte staat de site zich bevond. 's Avonds kwamen twee politieagenten in burgerkleding naar u toe in een bar. Ze maanden u aan hen te volgen en in hun pick-up te stappen. U werd naar het gebouw van de dienst Documentatie in Ruyigi gebracht. U moest hen uw gsm geven en ze vroegen naar wie u de foto's had gestuurd. Ze suggereerden dat u met Pacifique Nininahazwe samenwerkte, hetgeen u ontkende. U werd de volgende dag naar een gevangenis in Bujumbura overgebracht, waar u tot 30 november 2022 bleef opgesloten. U werd ondervraagd, mishandeld en gedwongen om te bekennen dat u met Pacifique Nininahazwe samenwerkte en lid was van een terroristische beweging, hetgeen u bleef ontkennen. Uiteindelijk werd u tegen betaling van 4.500.000 FBu vrijgelaten. U vluchtte naar Kirundo, waar u een week verbleef, en reisde op 7 december 2022 naar de luchthaven van Kigali (Rwanda), gebruik makend van een laissez-passer op een voor u onbekende naam. U maakte de reis van Rwanda naar België in het gezelschap van een Indische smokkelaar, die het bordeaux-kleurig paspoort waarmee u reisde en waarvan de eigenaar u onbekend is, gedurende de hele reis bijhield. U kwam op 8 december 2022 aan en diende op 9 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in. U vernam dat G [...], die tot de Imbonerakure van Ruyigi behoort, na uw vertrek regelmatig bij uw ouders langskwam en naar u op zoek was, omdat hij u ervan verdacht tot milities te behoren die aanslagen beramen in Burundi.

U legde ter staving van uw asielverzoek volgende documenten neer : 1. Een Burundese identiteitskaart dd. 20/9/2022; 2. Een medisch attest van Hôpital REMA.II 2016 dd. 25/9/2022; 3. Whatsapp screenshots m.b.t. Pierre Nkurikiye; 4. Ingevulde Questionnaire CGRA, per e-mail dd. 18/11/2024 en 5. een e-mail dd.

28/4/2025 van raadsvrouw Julie Vanstalle waarin een fout gegeven in vraag 13 de Questionnaire CGRA wordt rechtgezet.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade ' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U beweert dat u bij terugkeer naar Burundi zal worden gedood, omdat u ervan verdacht wordt banden te hebben met opposanten, terroristische organisaties en milities die aanslagen beramen tegen Burundi. U slaagde er echter niet in om dit aannemelijk te maken.

Ten eerste legde u incoherente verklaringen af over uw geboorteplaats en geboortedatum, wat nochtans essentiële gegevens zijn in het kader van een verzoek om internationale bescherming.

In Slovenië gaf u als geboortedatum […]*/1/1997 en als geboorteplaats Bujumbura (zie Dublin documenten in het administratief dossier), terwijl u in België verklaarde geboren te zijn op* […]*/1/1995 en als geboorteplaats Ruyigi te hebben (zie bijlage 26).*

U legde een identiteitskaart nr. […] *neer, afgeleverd in Bujumbura op 20/9/2022, waarop als gemeente en provincie Ruyigi wordt vermeld en als geboortedatum* […]*/1/1995, wat dus overeenkomt met wat u in het kader van uw asielverzoek in België verklaarde. Uit een onderzoek van CEDOCA blijkt echter dat de authenticiteit van deze identiteitskaart kan worden betwist (zie antwoorddocument CEDOCA in het administratief dossier), zodat geen enkele bewijswaarde kan worden gehecht aan deze kaart of aan de gegevens die erop vermeld worden. Het medisch attest dd. 25/9/2022 van Hôpital REMA.II 2016 dat zich in Ruyigi situeert, heeft geen officiële bewijswaarde en vormt bijgevolg geen sluitend bewijs voor uw beweerde herkomst uit Ruyigi. Uw verklaring tijdens het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 13/12/2022 (hierna "gehoor DVZ") dat uw ouders in Nya Kabiga (in feite Nyakabiga, een gemeente in Bujumbura Mairie (zie informatie in het administratief dossier)) woonden (DVZ, pt. 13), op hetzelfde adres als het uwe (DVZ, pt. 10), terwijl u voor het CGVS ontkende dat zij nooit in Nyakabiga of Bujumbura hebben gewoond (PO1, p. 10), bevestigt alleen maar de twijfels over de werkelijke (actuele) band die u en uw familie met Ruyigi hebben. Dit is niet onbelangrijk omdat u in uw asielrelaas uitdrukkelijk verwijst naar het feit dat u in Ruyigi omstreden foto's zou hebben gemaakt van Maison Shalom, dat u zich nog herinnerde uit uw kindertijd in Ruyigi (PO2, p. 20). U legde geen andere documenten neer om uw identiteit en herkomst te bewijzen.*

Ten tweede kan geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten voorafgaand aan uw eerste vertrek uit Burundi op 1/6/2022.

U stelde in de Questionnaire CGRA (hierna "Q"), die ingevuld naar het CGVS per e-mail teruggestuurd werd op 18 november 2024, dat Imbonerakure u in maart 2022 verplichtten om 100.000 FBu bij te dragen als steun voor de regeringspartij CNDD-FDD. Verder eiste E.N [...], politieman die van dienst was op de gemeentelijke politiepost van Gihanga en die net als u voertuigen verkocht in Bwiza, een maandelijkse bijdrage van 200.000 FBu van u, ter ondersteuning van de CNDD-FDD.
U droeg in april 2022 één keer bij, maar toen hij u vroeg om lid te worden van de CNDD-FDD, weigerde u. Daarop organiseerde E.N [...] een groep Imbonerakure om uw bewegingen en activiteiten te surveilleren. Hij suggereerde dat uw weigering erop wees dat u met staatsvijanden Alexis Sinduhije (MSD) en Pacifique Ninanahazwe (Focode en Ndondeza) samenwerkte. Deze feiten zouden er u toe aangezet hebben om Burundi een eerste keer te verlaten op 1 juni 2022 (Q, vraag 13). Vreemd genoeg liet u deze feiten volstrekt onvermeld in de Vragenlijst (hierna "VL") van het CGVS (ingevuld door DVZ op 5/8/2024), wat toelaat om de geloofwaardigheid ervan te betwisten. Voor het CGVS stelde u dan weer dat u de bedragen van 100.000 en 200.000 FBu allebei aan E.N […] betaalde (PO1 p.29-31), wat afwijkt van hetgeen in de Questionnaire werd genoteerd.

Daarnaast zijn deze beweerde vervolgingsfeiten onverenigbaar met de vaststelling dat u daarna Burundi (een eerste keer) op 1 juni 2022 op legale wijze, met gebruik van uw eigen paspoort, heeft verlaten. Uw bewering dat vanaf uw weigering om de CNDD-FDD te vervoegen uw bewegingen en activiteiten gesurveilleerd

werden door een groep van Imbonerakure die door E.N [...] zou zijn samengesteld en aangestuurd (Q, vraag 13) staat haaks op uw probleemloos legaal vertrek vanuit de luchthaven van Bujumbura op 1 juni 2022.

Eveneens merkwaardig in het licht van uw bewering dat u vóór uw eerste vertrek uit Burundi vervolgd werd en onder surveillance stond van een groep van Imbonerakure, aangestuurd door E.N [...], is dat u er zelf voor koos om vanuit Zwitserland (op 6/9/2022) terug te keren naar Burundi waar u op 8 september 2022 zou zijn aangekomen. Voor de DVZ verklaarde u tot twee maal toe uitdrukkelijk dat u wou terugkeren naar Burundi (gehoor DVZ, pt. 42). U stelde in de Questionnaire CGRA dat u de intentie had om in Zwitserland een verzoek om internationale bescherming in te dienen, maar dat Zwitserland u internationale bescherming had geweigerd, waarna u teleurgesteld was (Q, vraag 13). Vermits Zwitserland een weigeringsbeslissing nam omdat Slovenië verantwoordelijk was voor de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming (zie Dublin documenten in het administratief dossier) kan niet worden ingezien waarom u de in Slovenië ingezette procedure om internationale bescherming te krijgen niet heeft verdergezet. Het is opmerkelijk dat u er de voorkeur aan zou hebben gegeven om terug te keren naar uw land van oorsprong, waar u nochtans -volgens uw verklaringen- door E.N [...] en Imbonerakure vervolgd zou zijn geweest en onder surveillance zou hebben gestaan. Voor het CGVS stelde u dat u -na uw terugkeer uit Europa- het plan had om definitief in Burundi te wonen (PO1, p. 25), wat evenzeer toelaat om de vervolgingsfeiten voorafgaand aan uw eerste vertrek uit Burundi te betwisten.

Ten derde kan geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u –nadat Zwitserland u internationale bescherming weigerde- werkelijk in september 2022 naar Burundi bent teruggekeerd.

Uw beweerde vrijwillige terugkeer naar Burundi vanuit Europa, werd hierboven al betwist omdat deze niet verenigbaar is met uw bewering dat u vervolgd werd in Burundi.

U stelde verder voor het CGVS dat u het medisch attest gedateerd op 25 september2022 –naast uw identiteitskaart gedateerd op 20 september 2022 als tweede document- neerlegde om te bewijzen dat u [op 8/9/2022] naar Burundi was teruggekeerd (PO1, p. 15). Hierboven werd echter al opgemerkt dat de identiteitskaart (en bijgevolg de gegevens hierop) niet authentiek werd(en) bevonden, en dat het medisch attest geen officieel document is, waardoor deze documenten geen bewijswaarde hebben voor uw beweerde terugkeer naar Burundi.

Daarnaast legde u uiterst vage en ongeloofwaardige verklaringen af over (de modaliteiten van) uw terugreis vanuit Servië naar Burundi in september 2022. U beweerde beroep te hebben gedaan op een smokkelaar en een paspoort te hebben gekocht van iemand die op u leek. U wist niet op wiens naam het paspoort was opgemaakt –tenzij "O [...]"-, u kon de geboorteplaats van deze O [...] niet reproduceren en u wist niet of er in het paspoort visa stonden (PO1, 21-22). U beweerde dat u het paspoort van O [...] aan iemand in Burundi moest geven, maar u weet niet wie dat was (PO1, p. 23). In het licht van uw bewering dat u in Burundi vervolgd werd vooraleer u naar Servië vertrok, is het ook ongeloofwaardig dat u het risico zou hebben genomen om met een paspoort van iemand anders, van wie u nauwelijks de identiteitsgegevens kende, naar uw land terug te reizen. Evenzeer bedenkelijk is dat u verklaarde dat u geen vragen werden gesteld bij aankomst op de luchthaven in Bujumbura vanuit Servië (PO1, p. 23), terwijl u tijdens beide persoonlijke onderhouden door het CGVS en in de Questionnaire CGRA suggereerde dat u door uw verblijf in het buitenland verondersteld werd de reputatie van Burundi te hebben besmeurd en te hebben samengewerkt met opposanten als Pacifique Ninanahazwe (PO1, p. 32-33 PO2, p. 10, 13 en Q, vraag 13).
U legde overigens zelf Whatsapp screenshots neer m.b.t. Pierre Nkurikiye, woordvoerder van de minister van Binnenlandse zaken, om te bewijzen dat Burundezen die asiel vragen in Europa problemen krijgen bij terugkeer, wat eveneens ingaat tegen uw verklaring dat u geen enkele vraag werd gesteld bij uw aankomst in Burundi vanuit Europa.

U legde eveneens uiterst vage verklaringen af over (de modaliteiten van) uw tweede vertrek uit Burundi (Kirundo) in december 2022 via Kigali naar België.

U beweerde voor het traject Kirundo – Kigali een laissez-passer van een andere persoon te hebben gebruikt, maar u kon niet preciseren op welke naam het stond (PO1, p. 24). U verklaarde voor het traject Kigali – België beroep te hebben gedaan op een smokkelaar, die u van een bordeaux-kleurig paspoort voorzag. U kende de naam niet die op het paspoort stond en ook geen andere gegevens en u wist niet of er in dat paspoort visa stonden. U stelde geen mogelijkheid te hebben gehad om het paspoort te bekijken, omdat de smokkelaar het bijhield. De naam van de smokkelaar bleek u trouwens ook niet te kennen (PO1, p. 22-23). Uw onwetendheid hieromtrent komt ongeloofwaardig over, vooral omdat u zelf tot twee maal toe beweerde dat u (doods)bang was om gepakt te worden met een paspoort dat niet van u was en waarop een foto van iemand anders stond. Men zou bijgevolg verwachten dat u er alles aan zou hebben gedaan om u de (identiteits)gegevens die op het paspoort stonden eigen te maken, zodat het risico op betrapping minimaal zou worden gehouden.

U legde tot slot geen enkel reisdocument (paspoort, laissez-passer, vliegtuigticket, boarding pass) neer om de beweerde reistrajecten Servië – Burundi (in september 2022) en Burundi – Kigali – België (in december 2022) te staven.

Vermits uw terugkeer naar Burundi in september 2022 hierboven betwist werd, kan er geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die zich volgens u tussen september 2022 en december 2022 zouden hebben voorgedaan. Voor de volledigheid kunnen echter nog enkele opmerkingen worden gemaakt over de geloofwaardigheid van deze vervolgingsfeiten.

U stelde voor het CGVS dat u op 2 oktober 2022 door twee Imbonerakure, waarvan één E [...] heette, werd aangesproken en beschuldigd van samenwerking met buitenlandse milities en met Pacifique Nininahazwe. Toen E [...] even weg was, sprak de andere man u aan en vroeg u om hem 1.000.000 FBu te geven. U zei dat u dat niet kon. Een aantal dagen later kwam E [...] u opzoeken en eiste 3.000.000 FBu van u, hetgeen u ook weigerde (PO1, p. 32). Gevraagd naar de volledige naam van E [...], bleek u deze niet te kennen (PO1, p. 28). Noch in de Questionnaire CGRA, noch in de vragenlijst van het CGVS maakte u echter melding van het feit dat de tweede Imbonerakure, wiens naam u niet kent, u vroeg om 1.000.000 FBu te betalen, wat toch opmerkelijk is, indien dit effectief het geval zou zijn geweest.

Met betrekking tot de foto's van een verloederd Maison Shalom, die u beweerde te hebben genomen en doorgestuurd, en die de aanleiding vormde tot uw arrestatie en opsluiting op 9 oktober 2022, kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt. U stelde de foto's te hebben doorgestuurd naar C [...], maar u kon zijn volledige naam niet reproduceren, terwijl u nota bene verklaarde dat hij een vriend van u was (PO1, 33).

Verder stelde u tijdens uw gevangenschap naar aanleiding van het doorsturen van deze foto's onder foltering te hebben toegegeven dat u lid was van terroristische organisaties (VL, pt. 3.3.), terwijl u dat voor het CGVS uitdrukkelijk en verschillende keren ontkende (PO2, p. 22-23).

Tevens is het volstrekt ongeloofwaardig dat iemand die werkelijk verdacht zou zijn geweest van terrorisme en banden met buitenlandse milities of met Pacifique Nininahazwe, die op een lijst zou staan van personen die deel uitmaken van milities in het buitenland die aanslagen beraamden, en die diverse keren door zowel de politie, door Imbonerakure, als door de veiligheidsdiensten zou zijn geïnterpelleerd en zelfs opgesloten werd in de gevangenis van de Service National de Renseignements (Q, vraag 13), de mogelijkheid zou zijn geboden om zijn familie contact te laten leggen met personen van het detentieoord van de SNR en tegen betaling van 4.500.000 FBu zonder meer zou zijn vrijgelaten.

U stelde te weten dat de directeur van de inlichtingendienst van Ruyigi verantwoordelijk was voor uw dossier in het kader van uw arrestatie, maar u kon zijn naam niet reproduceren (PO1, p. 29). Tijdens het tweede onderhoud met het CGVS stelde u dan weer dat de dienst documentatie normaliter geen dossiers opmaakt en mensen eerder doodt (PO2, p. 16).

Bedenkelijk is ook dat u bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS door DVZ verklaarde niet meer te weten hoeveel voor uw vrijlating werd betaald (VL, pt. 3.5), terwijl u dat bedrag later in de Questionnaire (VL pt. 3.5.) wel wist te preciseren (Q, vraag 13).

U legde overigens geen enkel bewijsstuk voor om deze vervolgingsfeiten te staven (bij vb. de foto's die u beweerde te hebben gemaakt en doorgestuurd (en die u desgevallend van C [...] had kunnen krijgen), bewijsstukken m.b.t. uw arrestatie, vasthouding en vrijlating,...)

U stelde tot slot dat na uw tweede beweerde vertrek uit Burundi in december 2022 G [...], een Imbonerakure uit Ruyigi, regelmatig bij uw ouders langskwam om te vragen waar u zich bevond. Hij zou hen hebben gezegd dat u op een lijst stond van milities die aanslagen wilden plegen in Burundi en dat u moest worden gedood (PO1, p. 26). De volledige naam van G [...] is u onbekend, wat vragen oproept, omdat u tegelijk beweerde dat hij een bekende Imbonerakure van Ruyigi is. Gevraagd op welke milities hij doelt, kan u evenmin antwoorden. (PO1, p. 27).

U beroept zich bijkomend op uw Tutsi-afkomst om uw vrees voor vervolging te rechtvaardigen in geval van terugkeer naar Burundi (PO1, p. 31-32) en uw raadsvrouw stelde dat uw etnische Tutsi origine bijdraagt tot uw risicoprofiel (PO2, p. 25). Volgens de COI Focus over de veiligheidscrisis in Burundi, geüpdatet op 14 februari 2025 (https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi._situation_securitaire_20250214_2.pdf) zijn de meeste journalisten en experts het eens over het "vooral politieke" karakter van de crisis en de multi-etnische samenstelling van de "oppositie". De onderzoekscommissie van de VN benadrukt dat de slachtoffers van de misdaden zowel Hutu's als Tutsi's zijn, die worden geviseerd om politieke redenen, met name hun werkelijke of vermeende verzet tegen de regering

en de partij die aan de macht is. Sinds 2022 zijn er ook geen operaties van veiligheidstroepen of Imbonerakure geweest die specifiek gericht waren tegen Tutsi's. Bijgevolg kan de loutere vermelding van uw Tutsi-afkomst, wat u betreft, geen gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigen in geval van terugkeer naar Burundi.

De eerdere vaststellingen, volgens welke uw autoriteiten zich welwillend jegens u hebben opgesteld door u een paspoort uit te reiken en u toe te staan het Burundese grondgebied (in juni 2022) legaal te verlaten, sterken het Commissariaat generaal in zijn overtuiging dat u geen vrees voor vervolging koestert alleen omdat u Tutsi bent. Er kan nog worden opgemerkt dat u in algemene termen stelde dat (succesvolle) Tutsi meer geviseerd zouden worden, maar dat u blijkbaar nooit persoonlijk werd aangesproken op uw Tutsi-origine (PO1, 31-33). Uw ouders, die volgens u allebei etnische Tutsi zijn (PO1, p. 6), verblijven momenteel nog in Burundi, evenals een aantal van uw siblings (PO1, p. 11). Uw vader is gepensioneerd onderwijsinspecteur en uw moeder lerares lager onderwijs (POI, p. 10), wat er op wijst dat hun etnische origine hen niet gehinderd heeft in het uitbouwen van een professionele carrière. Uw bewering dat u na uw verblijf in Europa vrijwillig naar Burundi bent teruggekeerd in september 2022 staat bovendien haaks op uw bewering dat (succesvolle) Tutsi zouden worden geviseerd in Burundi (PO1, p. 30-31).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de omvang van het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst van die aard is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat een burger die naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.
Uit informatie in het bezit van het CGVS (zie COI Focus "Burundi: veiligheidssituatie" van 14 februari 2025 https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi._veiligheidssituatie_20250214.pdf of https://www.cgvs.be/nl) blijkt dat de veiligheidssituatie in Burundi onstabiel blijft.
President Evariste Ndayishimiye, die in mei 2020 vroegtijdig aan de macht kwam na de plotselinge dood van zijn voorganger Pierre Nkurunziza, vormde een regering die uitsluitend bestond uit leden van de Conseil national pour la défense de la démocratie – Forces pour la défense de la démocratie (CNDD-FDD), onder wie verschillende "hardliners" van het regime.

Hoewel president Evariste Ndayishimiye, in tegenstelling tot zijn voorganger, sinds hij aan de macht is, tot op zekere hoogte toenadering heeft gezocht tot de internationale gemeenschap, maken verschillende bronnen melding van sterke spanningen binnen de CNDD-FDD tussen de president en de secretaris-generaal van de partij, Révérien Ndikuriyo. Laatstgenoemde, die veel radicalere standpunten inneemt ten opzichte van de internationale gemeenschap en de oppositie, lijkt de boodschap van verzoening die door president Ndayishimiye wordt uitgedragen, te willen dwarsbomen. Waarnemers maken melding van voortdurende systematische aanvallen op leden van de oppositie (of op wie als zodanig worden beschouwd) in het kader van een overheidsbeleid.

Meer dan vier jaar na de ambtsaanvaarding van president Ndayishimiye, en ondanks zijn verklaringen dat hij het rechtssysteem wil hervormen, corruptie wil bestrijden en de daders van misdrijven wil vervolgen, stellen verschillende waarnemers vast dat de mensenrechtensituatie niet aanzienlijk is verbeterd. In juli 2024 maakte de speciale rapporteur van de Verenigde Naties melding van een "inkrimping van de burgerlijke ruimte en onderdrukking van politieke tegenstanders, mediaprofessionals en mensenrechtenactivisten".

Hoewel het overheidsgeweld minder flagrant is dan in 2015, wijzen verschillende bronnen erop dat alle structurele problemen die de VN-onderzoekscommissie had vastgesteld, nog steeds bestaan: willekeurige arrestaties van politieke tegenstanders of mensen die als zodanig worden beschouwd, foltering, gedwongen verdwijningen, buitengerechtelijke executies, seksueel geweld, beperkingen van de vrijheid van meningsuiting en schendingen van economische en sociale rechten.

De meeste schendingen vallen onder de verantwoordelijkheid van de veiligheidstroepen, de Service national des renseignements (SNR) en de Imbonerakure, die over het algemeen straffeloos optreden. Het Initiative pour les droits humains au Burundi (IDHB) meldt een toenemende militarisering en een geleidelijke formalisering van de rol van de Imbonerakure in veiligheidsoperaties.

De slachtoffers van het geweld zijn voornamelijk activisten van de oppositiepartij, het Congrès national pour la liberté (CNL), en personen die verdacht worden van samenwerking met gewapende groepen. Activisten van andere oppositiepartijen en personen zonder politieke banden die weigeren zich aan te sluiten bij de regeringspartij of die kritiek hebben op de manier waarop het land wordt bestuurd, worden ook geviseerd. De VN-onderzoekscommissie verklaarde in 2017 dat, hoewel de etnische afkomst van de slachtoffers een verzwarende factor kan zijn voor de daders van de schendingen, zij niet in de eerste plaats wegens hun etniciteit werden geviseerd.

De ruimte voor het maatschappelijk middenveld en de media blijft beperkt. In 2023 en 2024 deden zich nieuwe gevallen van intimidatie, arrestaties en veroordelingen van mensenrechtenactivisten en journalisten voor. Veel activisten en journalisten blijven in ballingschap.

Het IDHB en de speciale rapporteur van de Verenigde Naties erkennen dat de schendingen door overheidsmedewerkers sinds 2022 zijn afgenomen. Deze bronnen maken melding van een "schijnbare rust". Het aantal gewelddadige incidenten en slachtoffers, met name burgerslachtoffers, dat werd geregistreerd door het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) in 2023 en 2024, is aanzienlijk lager dan in voorgaande jaren, hoewel ACLED in 2024 een lichte stijging van het aantal incidenten en burgerslachtoffers in vergelijking met 2023 noteert. De Ligue Iteka claimt daarentegen een veel hoger aantal slachtoffers dan ACLED. Het aantal slachtoffers dat Ligue Iteka registreerde, omvat ook slachtoffers van niet-politieke misdrijven.

Net als in voorgaande jaren zijn de meest voorkomende vormen van geweld, in volgorde van belangrijkheid, aanvallen op burgers, gewapende confrontaties gevolgd door granaatontploffingen.
Volgens gegevens van ACLED is Cibitoke de provincie die het meest getroffen werd door geweld in 2023 en 2024. Cibitoke had zowel het hoogste aantal geweldincidenten (21 %) als het hoogste aantal slachtoffers (44 %). Deze provincie aan de grens met de Democratische Republiek Congo (DRC) in het noordwesten van het land omvat een deel van het Kibirawoud, een bolwerk van gewapende groepen die voornamelijk bestaan uit Rwandese rebellen.

Merk op dat er in 2024 in het noordwesten van het land weinig gewapende conflicten tussen de Burundese strijdkrachten en Rwandeessprekende gewapende groepen werden geregistreerd. Bovendien waren deze gewapende conflicten bijzonder doelgericht en beperkt tot grensgebieden.
Eind 2023 en begin 2024 eisten de Burundese rebellen van de RED Tabara verschillende gerichte en strategische aanvallen (geleidingsantenne, brug, militaire positie…) op in gemeenten die grenzen aan de DRC. Eind april en begin mei 2024 vonden verschillende granaataanvallen plaats in Bujumbura (bar, parking…).

Eind 2024 boden de buurlanden onderdak aan ongeveer 318.000 Burundese vluchtelingen en asielzoekers. Hoewel sinds 2017 254.000 vluchtelingen met UNHCR-bijstand naar Burundi zijn teruggekeerd, is deze terugkeerbeweging sinds 2022 minder intensief geworden. De terugkeer naar vaak berooide en kwetsbare gemeenschappen, moeilijke toegang tot bestaansmiddelen en basisdiensten en, in sommige gevallen, veiligheids- en toezichtproblemen beïnvloeden de re-integratie. Sommige gerepatrieerden gingen opnieuw in ballingschap, ondanks de slechte levensomstandigheden en de onveiligheid in de kampen.

Volgens verschillende bronnen blijft de economische situatie verslechteren en OCHA beweert dat de gevolgen van deze verslechtering rampzalig zijn voor de humanitaire situatie.

Uit de voormelde informatie blijkt duidelijk dat veel van de gewelddadige incidenten in Burundi doelgericht blijven, aangezien ze voornamelijk politiek van aard zijn. Bovendien zijn de meeste waarnemers het er nog altijd over eens dat de crisis vooral politiek van aard is. Deze incidenten eisen ook minder slachtoffers dan in de beginjaren van de crisis.

Bijgevolg dient te worden geconcludeerd dat de situatie in Burundi geen situatie is van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Ten slotte is het Commissariaat-generaal op basis van de objectieve informatie waarover het beschikt (zie COI FOCUS BURUNDI, Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays du 21 juin 2024 te raadplegen op de website https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_burundi._le_traitement_reserve_par_les_autorites_nationales_a_leurs_ressortissants_de_retour_dans_le_pays
van mening dat het loutere feit dat een Burundese onderdaan in België verblijft of op doorreis is, en specifiek in de hoedanigheid van verzoeker om internationale bescherming, niet van dien aard is dat het aanleiding geeft tot een gegronde vrees, wat hem betreft, voor vervolging in geval van terugkeer naar Burundi.

In 2015 leidde de crisis rond de derde ambtstermijn van president Pierre Nkurunziza tot de ontheemding van honderdduizenden Burundezen naar de buurlanden. Veel politieke figuren, leden van de regerende partij, leden van de oppositie maar ook leden van het maatschappelijk middenveld en van de pers zochten hun toevlucht in westerse landen, o.a. in België. De kritische houding van België ten opzichte van de Burundese regering na de crisis van 2015 en het groot aantal dissidenten dat zijn toevlucht in België heeft gezocht, hebben de betrekkingen tussen beide landen ernstig geschaad.

Uit bovenvermelde objectieve informatie blijkt echter duidelijk dat de betrekkingen tussen beide landen zich sinds de verkiezing van president Ndayishimiye in 2020 sterk in positieve zin hebben ontwikkeld. Het aantreden in juni 2020 van de nieuwe president, die blijk geeft van meer openheid tegenover de internationale gemeenschap dan zijn voorganger, bracht een nieuwe dynamiek in de bilaterale betrekkingen tussen Burundi en België, wat resulteerde in talrijke ontmoetingen tussen Belgische en Burundese politieke hoogwaardigheidsbekleders. In 2022 hief de Europese Unie (EU) de begrotingssancties tegen de Burundese regering op en schafte gerichte sancties af tegen twee leidende figuren van het regime, waaronder generaal Gervais Ndirakobuca. Hoewel sommige bronnen aangeven dat elementen binnen het Burundese regime vijandig blijven staan tegenover België, verwelkomden de twee landen in december 2023 de normalisering van hun bilaterale betrekkingen en ondertekenden ze een nieuw bilateraal samenwerkingsprogramma ter waarde van 75 miljoen euro. Dit vijfjarenprogramma, dat in januari 2024 in werking trad, is het eerste sinds de rechtstreekse hulp aan Burundi in 2015 werd opgeschort.

Wat de betrekkingen tussen de Burundese autoriteiten en de diaspora in België betreft, wijzen verschillende bronnen erop dat president Ndayishimiye een aanpak wil volgen die enigszins verschilt van die van zijn voorganger Pierre Nkurunziza. Thans zijn de meeste inspanningen erop gericht om verschillende leden van de Burundese diaspora aan te moedigen om ofwel terug te keren naar Burundi ofwel de nationale agenda van de president te steunen en te investeren in het land. Tijdens zijn bezoeken in Brussel in 2022 en 2023 heeft president Ndayishimiye in België leden van de Burundese gemeenschap ontmoet, waaronder ook tegenstanders van het regime, waardoor de kanalen werden heropend voor een dialoog met degenen die jarenlang door de regering werden gedenigreerd. De krant Journal Iwacu meldt dat de president tijdens de zevende editie van de week van de diaspora, die in augustus 2023 plaatsvond, de leden van de Burundese diaspora opriep om zich te verenigen en hen verzekerde dat de regering hen niet langer beschouwde als "vijanden van het land".

Hoewel de bronnen anderzijds wijzen op de wens van de Burundese autoriteiten om meer controle uit te oefenen op de Burundese diaspora in België dan in andere landen zoals Frankrijk, hebben de Belgische veiligheidsdiensten de impact en de capaciteit van de Service national de renseignement burundais (SNR) in België enigszins genuanceerd, alsook zijn vermogen om alle leden van de Burundese diaspora nauwlettend in de gaten te houden. Dezelfde bron beweert echter ook dat de SNR, ondanks de beperkte toezichtmiddelen, zeker kan rekenen op een netwerk van leden van de diaspora die sympathiseren met het Burundese regime, die op die manier informatie kunnen verzamelen en zelfs de politieke activiteiten van Burundese onderdanen die actief zijn in oppositiebewegingen, in België kunnen verstoren. Deze activiteiten zijn echter vooral gericht op invloedrijke leden van oppositieorganisaties zoals de MSD.

De Belgische veiligheidsdiensten geven ook aan dat, hoewel niet kan worden uitgesloten dat Burundezen uit België sporadisch problemen kunnen ondervinden met de Burundese autoriteiten, het zeer onwaarschijnlijk is dat er een systematisch beleid is ingesteld om alle Burundezen die uit België terugkeren te intimideren, te arresteren of in het oog te houden.

Verder geven door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen aan dat Burundese onderdanen vaak heen en weer reizen tussen de twee landen.

Wat de terugkeer van Burundese onderdanen betreft vanuit België, registreerde de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tussen 1 januari 2018 en 31 december 2023, 31 door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) georganiseerde vrijwillige terugkeren (waaronder 8 begeleide minderjarigen en 21 volwassenen die een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend) en geen enkele gedwongen terugkeer vanaf het Belgische grondgebied sinds 2015. Anderzijds maakt de DVZ melding van 7 refoulements van Burundese onderdanen aan de grens in dezelfde periode, waaronder 3 een verzoek om internationale bescherming hadden ingediend. Twee van hen werden onder politiebegeleiding gedwongen gerepatrieerd. In dit verband zijn sommige bronnen van mening dat gedwongen repatriëring door België onder politiebegeleiding de gerepatrieerde eventueel kan blootstellen aan problemen met de Burundese autoriteiten, waaronder de SNR.

Hoewel de wet tot regeling van de migratie in Burundi, die eind 2021 werd aangenomen, illegale binnenkomst, illegaal verblijf en illegaal vertrek uit het land strafbaar stelt, heeft het Commissariaat-generaal geen enkele wetsbepaling gevonden die het vragen van internationale bescherming of een verblijf in het buitenland bestraft.

Hoewel sommige gesprekspartners van mening zijn dat de Burundese autoriteiten op de hoogte kunnen zijn van een aanvraag voor internationale bescherming, stellen de DVZ en IOM dat ze nooit de autoriteiten in het land van herkomst meedelen dat een persoon een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Wat de aanwezigheid van de Burundese autoriteiten op de luchthaven van Bujumbura betreft, hoewel de gesprekspartners van het Commissariaat-generaal niet allemaal dezelfde autoriteiten noemen, waren de meesten het eens over de aanwezigheid van de politie, in het bijzonder de agenten van het Commissariat général des migrations (CGM – vroeger bekend als "Police de l'air, des frontières et des étrangers" (PAFE)), die verantwoordelijk zijn voor immigratie en emigratie en reisdocumenten controleren, en over de aanwezigheid van de SNR. Enkele afzonderlijke gesprekspartners vermelden de aanwezigheid van andere instellingen zoals de nationale politie, agenten van het presidentschap, militairen, belastingontvangers van de Office burundais des recettes en gezondheidswerkers van het Institut national de santé publique.

Eenmaal op Burundees grondgebied maakt geen van de door het Commissariaat-generaal gecontacteerde bronnen echter melding van bijzondere procedures of controles voor Burundezen die terugkeren.

Bovendien melden de internationale rapporten die het Commissariaat-generaal raadpleegde over de mensenrechtensituatie in Burundi sinds 2019, geen enkel geval van eventuele problemen die Burundese onderdanen die uit België terugkeren ondervonden bij hun terugkeer.

De IOM in Burundi heeft verklaard dat Burundese onderdanen die hebben gekozen voor vrijwillige terugkeer vanuit België en die gedurende zes maanden worden opgevolgd door de IOM, tot nu toe geen problemen hebben ondervonden. In november 2022 bevestigde ook het Ministère burundais des Affaires étrangères et de la Coopération au Développement (MAECD) aan de Belgische ambassadeur, in aanwezigheid van de IOM, dat er geen belemmeringen waren voor een ondersteuning via de programma's voor vrijwillige terugkeer en re-integratie.

Hoewel de meerderheid van de door het CGVS gecontacteerde bronnen aangeeft dat het loutere feit van doorreis of verblijf in België de Burundese onderdanen niet blootstelt aan problemen met hun autoriteiten wanneer ze terugkeren naar het land, wijzen sommige gesprekspartners er echter op dat mensen die in België om internationale bescherming hebben verzocht, en voor zover de Burundese autoriteiten hiervan op de hoogte zijn, kunnen worden gepercipieerd als opposanten of mensen die het imago van het land hebben besmeurd en dat ze hierdoor problemen riskeren met de Burundese autoriteiten. Deze gesprekspartners halen echter geen enkel concreet geval aan die hen bekend is of onder hun aandacht werd gebracht van Burundese uitgeprocedeerde verzoekers die vanuit België werden gerepatrieerd en na hun terugkeer in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten.

Daarnaast is de informatie die door de Move-coalitie (een platform van Belgische ngo's die begeleiding bieden aan migranten die in gesloten centra worden vastgehouden) werd verstrekt over twee Burundese onderdanen die werden gerepatrieerd/de toegang werden geweigerd aan de Belgische grens en die problemen zouden hebben ondervonden na hun terugkeer naar Burundi, vaag, onduidelijk en onzeker.
Wat betreft de Burundese onderdaan die in november 2022 werd gerepatrieerd, werden de weinige gegevens die ter kennis werden gebracht van het Commissariaat-generaal uiteindelijk door één van de bronnen ontkend. Bovendien komt de naam van de Burundese onderdaan nergens voor in de verschillende bronnen die het Commissariaat-generaal heeft geraadpleegd (in het bijzonder de rapporten die gepubliceerd worden door Burundese organisaties die een wekelijks of maandelijks overzicht geven van de mensenrechtenschendingen) en de Belgische diplomatieke bron verklaart dat ze hierover geen informatie heeft.

Wat de tweede Burundese onderdaan betreft, aan wie in februari 2023 de toegang tot he Belgisch grondgebied werd geweigerd, blijft de door de Move-coalitie verkregen informatie twijfelachtig daar zij voornamelijk gebaseerd is op de verklaringen van de persoon zelf. Bovendien heeft geen enkele onafhankelijke bron of uitgebreid onlineonderzoek de door het platform gerapporteerde informatie bevestigd.

Hoewel ze de regelmatige publicaties van verschillende Burundese mensenrechtenorganisaties blijft volgen, heeft CEDOCA vastgesteld dat de namen van de twee gerepatrieerde Burundese onderdanen er niet in voorkomen. Ook een zoekactie op Google eind april 2024 met de namen van deze twee personen leverde geen resultaten op.

Per slot van rekening wordt in voornoemde objectieve informatie geen enkel concreet en reëel geval gemeld van uitgeprocedeerde Burundese onderdanen die vanuit België werden gerepatrieerd en bij aankomst in Burundi problemen zouden hebben ondervonden met de Burundese autoriteiten. Het Commissariaat-generaal benadrukt dat het niet tot haar taken behoort om op een louter hypothetische basis te beslissen.

Daarentegen blijkt duidelijk uit voornoemde informatie dat Burundese onderdanen met een specifiek profiel, o.a. omwille van een bewezen band met de oppositie of het maatschappelijk middenveld, problemen kunnen

ondervinden met de Burundese autoriteiten. In dit geval kan een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming een verzwarende factor zijn.
Het Commissariaat-generaal erkent bijgevolg dat, rekening houdend met de individuele/persoonlijke situatie van de verzoeker om internationale bescherming, een internationale beschermingsstatus kan worden toegekend. Indien een Burundese verzoeker omwille van een specifiek profiel nood heeft aan bescherming zal deze hem worden toegekend.

In het licht van wat voorafgaat en na grondige analyse van de beschikbare informatie, is het Commissariaat-generaal van mening dat het loutere feit van een verblijf in België als verzoeker om internationale bescherming niet van dien aard is dat het om het even welke Burundese onderdaan in de ogen van de Burundese autoriteiten verdacht maakt van sympathieën voor de oppositie en dat dit verblijf bijgevolg niet voor elke Burundese onderdaan een gegronde vrees voor vervolging rechtvaardigt in geval van terugkeer in Burundi.. »

De door u voorgelegde documenten werden hiervoor al besproken, behalve de e-mail dd. 28/4/2025 van raadsvrouw Julie Vanstalle waarin een fout gegeven in vraag 13 de Questionnaire CGRA wordt rechtgezet, wat geen afbreuk doet aan het voorgaande.
Uit al het voorgaande blijkt duidelijk dat geen vrees voor vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw hoofde kan worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een duidelijke beoordelingsfout en een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 e.v. van het Vluchtelingenverdrag *juncto* artikel 1, lid 2, van het Protocol van 30 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen;
- Artikel 3 van het IVRK en artikel 24 van het EU-Handvest;
- Artikelen 2 en 4 van de Richtlijn 2011/95/EU;
- (Oud) artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel, de rechtszekerheid en het vertrouwensbeginsel.

Verzoeker stelt vooreerst dat zijn asielrelaas wel degelijk coherent en bijgevolg geloofwaardig is.

Verder wijst verzoeker op zijn profiel, met name dat van een Tutsi-persoon die zijn land meermaals heeft verlaten, naar Europa reisde en naar Rwanda ging, en in België verblijft en er om internationale bescherming heeft verzocht.

Deze elementen volstaan om te worden gepercipieerd als tegenstander van het huidige Burundese regime.

Wat de geloofwaardigheid van zijn verklaringen betreft, betoogt verzoeker *in concreto* als volgt:

"*1. Incoherenties over de identiteitsgegevens*

7. In de bestreden beslissing verwijt de tegenpartij verzoeker dat hij tegenstrijdige verklaringen omtrent zijn identiteitsgegevens in Slovenië en België gaf.

Wij betreuren deze appreciatie. Inderdaad, blijkt uit de verklaringen van verzoeker alsook de beschikbare objectieve informatiebronnen dat de behandeling van verzoeken om internationale bescherming door de Sloveense asielinstanties en de behandeling door de politie en het opvang van verzoekers om internationale bescherming in deze land echt problematisch zijn.

Slovenië heeft een hek geplaatst om te voorkomen dat migranten zijn grondgebied binnenkomen. Er wordt ook gemeld dat Slovenië zich schuldig maakt aan push-backs naar Kroatië. Uit verschillende rapporten blijkt dat er in het land een de facto detentie system bestaat. Wat de opvang van asielzoekers betreft, zijn de levensomstandigheden in de kampen vernederende (mensen aangehouden gedwongen om op de vloer te

slapen met te weinig dekentjes zonder verwarming). Geconfronteerd met een massale toestroom van migranten in 2015, heeft Slovenië bepaalde maatregelen genomen om de opvangcapaciteit te verhogen. Deze zijn echter nog steeds onvoldoende in verhouding tot het aantal aankomsten. Deze tekortkomingen vinden plaats in een sterk en zeer zorgwekkend racistische en xenofobische klimaat.

Verzoeker verklaarde dat hij in Slovenië niet goed werd behandeld (NPO1, blz 21). In Slovenië werd verzoeker in het Frans voor een interview van ongeveer drie minuten gehoord. Dit, hoewel hij het Frans niet machtig was toen. Hij kreeg ook geen kopie van zijn verklaringen.

De ervaring van verzoeker in Slovenië is overeenkomstig met de beschikbare informatie over de mishandeling van verzoekers om internationale bescherming in Slovenië.
In deze omstandigheden moet de appreciatie van de tegenpartij betreffende het verschil in verklaringen van verzoeker over zijn geboortedatum en geboorteplaats in België en Slovenië verworpen worden.

Inderdaad, is het verschil de consequentie van de tekortkomingen in de Sloveense asiel systeem, en niet het resultaat van inconsistente verklaringen.

8. De tegenpartij twijfelt aan de authenticiteit van de identiteitskaart van verzoeker.

Dit, omdat deze kaart in Bujumbura werd gegeven maar deze Ruyigi vermeldt.

Het feit dat hij in Ruyigi geboren is, belet hem niet om een identiteitskaart te krijgen in Bujumbura. De kaart wordt afgegeven op basis van een uittreksel uit de geboorteakte, dat verzoeker heeft kunnen indienen om op reguliere wijze een identiteitskaart te krijgen.

Ter ondersteuning van zijn verklaringen voegt hij kopieën van zijn geboorteakte, doopkaart en diploma bij (stukken nr. 2-4). Deze bevestigen zijn verklaringen, net als het door hem overgelegde medische document.

Verzoeker kan zijn identiteit en herkomst wel bewijzen.

9. Omtrent de verblijfplaats van de ouders van verzoeker, zijn ouders wonen in zijn geboortedorp in de gemeente Ruyigi. Het was verzoeker die in Nyakabiga was, niet zijn ouders – zoals hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud en in zijn verzoek om inlichtingen heeft verklaard.

In tegenstelling tot wat de tegenpartij beweert, vormt de woonplaats van zijn ouders geen essentieel onderdeel van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker.

Bovendien komen fouten vaak voor bij de DVZ, waar verzoekers onder druk worden gezet om zich snel uit te drukken. De verzoeker moest fouten in zijn verklaringen aan de DVZ corrigeren, zodat de tegenpartij flexibel moet zijn met betrekking tot de antwoorden die aan de DVZ worden gegeven.

De tegenpartij handelt onvoorzichtig door op deze manier te werk te gaan, zonder rekening te houden met de fouten die vaak voorkomen bij de DVZ.

2. Tegenstrijdigheden over de vervolgingsfeiten voor juni 2022

10. De tegenpartij verwijt verzoeker dat zijn verklaringen in de vragenlijst ingevuld bij de DVZ, zijn verklaringen in het verzoek om inlichtingen en zijn verklaringen bij het CGVS niet overeenkomstig zijn.

In werkelijkheid gaf verzoeker meer details op het CGVS of in het verzoek om inlichtingen dan bij de DVZ.

Inderdaad, zijn het persoonlijk onderhoud en de vragen in het verzoek om inlichtingen veel gedetailleerder dan het "vragenlijst" bij de DVZ.

Het interview bij de DVZ was slechts vijf minuten en werd verzoeker gevraagd om enkel op de gestelde vragen te antwoorden.

Het is dus niet mogelijk om alle punten te behandelen tijdens een interview dat zo kort is als dat van de DVZ.

In werkelijkheid kwam de eerste aanvraag van 100.000 FBU van E.N [...]. Het was voor zijn rekening dat de imbonerakure kwamen. Verzoeker kreeg vervolgens persoonlijk bezoek van E.N [...], die om 200.000 FBU extra vroeg. Verzoeker heeft dus in totaal 300.000 FBU betaald, nog steeds aan E.N [...]. In het verzoek om inlichtingen staat nergens vermeld dat verzoeker slechts 100.000 FBU gaf en niet aan E.N [...]. In het verzoek

om inlichtingen heeft verzoeker gewoonweg niet vermeld dat hij 200.000 FBU aan E.N [...] moest betalen. In totaal moest verzoeker 300.000 FBU aan deze man betalen.

De verklaringen van verzoeker zijn dus niet tegenstrijdig. Het enige wat men hem kan verwijten, is dat hij niet volledig is geweest in zijn antwoorden op verschillende, meer beknopte vragenlijsten, die bedoeld waren om een volledig en gedetailleerd interview voor te bereiden.

11. Het CGVS stelt dat zijn legaal vertrek uit Burundi en het gebruik van zijn eigen paspoort zijn relaas ondermijnt.

Echter, de mogelijkheid om het land te kunnen verlaten is niet ongebruikelijk in landen met zwakke administratieve controles en hoog niveaus van corruptie. Ter herinnering wordt Burundi gerangschikt als een van de meest corrupte landen ter wereld.8 Het relaas van verzoeker is dus coherent met de Burundese context.

Verzoeker omkocht de autoriteiten om het land te kunnen verlaten. Hij moest een beveiligingsmedewerker omkopen, hem 30.000 FBU geven. In ruil daarvoor gaf hij hem advies om door te gaan (de ene rij in plaats van de andere nemen, een rij waar geen vragen zouden worden gesteld).

De hulp van een beveiligingsmedewerker toont aan dat zijn vertrek uit Burundi niet veilig was, maar het resultaat van een georganiseerde en risicovolle ontsnapping.

Bovendien wijst niets erop dat zijn dossier reeds aan de luchthavenautoriteiten was doorgestuurd toen verzoeker vluchtte uit Burundi.

Ten meer stelt het Handboek over procedures en criteria voor het bepalen van de vluchtelingenstatus volgens het Verdrag van 1951 en het Protocol van 1967 betreffende de status van vluchtelingen:

[citaat]

Het UNHCR heeft dan ook duidelijk gesteld dat het bezit van een geldig paspoort en het legaal verlaten van het land geen criteria kunnen zijn om de vrees voor vervolging van de betrokken personen in twijfel te trekken.

Verzoeker was dan ook verbaasd dat de wederpartij dit als argument kon gebruiken om aan te nemen dat de Burundese autoriteiten niet de intentie hadden om hem te vervolgen.

Volgens IRB (Immigration and Refugee Board of Canada), zijn arrestaties aan het luchthaven zeldzaam:

“2. Arrestations de personnes recherchées par les autorités

Parmi les sources qu'elle a consultées dans les délais fixés, la Direction des recherches a trouvé peu d'information sur les cas signalés de personnes ayant été arrêtées en tentant de sortir du pays.”

De Canadese autoriteiten melden ook dat het gemakkelijk is om smeergeld te betalen om een controle te vermijden.

Een andere bron meldt bovendien dat politieagenten drankjes eisen van reizigers in ruil voor een ongehinderde doorgang op de wegen in de buurt van de luchthaven.

Het gebruik van een paspoort en een vliegtuigticket sluit vervolging niet uit. Veel vervolgde personen verlaten hun land met officiële documenten. Het feit dat hij niet werd tegengehouden op de luchthaven bewijst niet dat hij geen risico om vervolgd te worden loopt.

12. De tegenpartij verwijt de verzoeker dat hij vrijwillig vanuit Europa naar Burundi is teruggekeerd, ondanks de vermeende risico's en zonder te trachten internationale bescherming van Slovenië te verkrijgen.

Toch is zijn beslissing begrijpelijk. Verzoeker was moe, gestrest door de vluchtroute en het mislukken in Zwitserland had hem geraakt. Hij was uitgeput en koos ervoor om terug te keren naar Burundi. Ter herinnering: de verzoeker is in Slovenië mishandeld, waardoor hij bang was voor dit land.

Gezien de beschikbare informatie over Slovenië, gezien zijn ervaring in dat land en gezien zijn gemoedstoestand op dat moment, is de keuze van de verzoeker begrijpelijk.

De tegenpartij heeft in haar beoordeling geen rekening gehouden met deze elementen. Zij heeft dus niet voldaan aan de voorschriften van artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet.

3. Ongeloofwaardigheid van zijn terugkeer naar Burundi in september 2022

13. Het CGVS stelt dat zijn terugkeer naar Burundi in 2022 niet geloofwaardig is.

Om tot deze conclusie te komen, verwerpt de tegenpartij de documenten die de verzoeker in dit verband heeft voorgelegd.

De bezwaren tegen de identiteitskaart van de verzoeker moeten echter worden afgewezen, zoals hierboven uiteengezet.

Bovendien weigert de tegenpartij het ingediende medische attest als bewijs te aanvaarden, terwijl zij uiteindelijk geen enkel element aanvoert dat de onwaarachtigheid ervan zou staven.

Toch vormen deze documenten ondersteunende elementen die samen met zijn verklaringen een coherent geheel vormen.

Bovendien heeft Uw Raad al beoordeeld dat de asielinstanties de echtheid van de documenten moeten onderzoeken. Volgens Uw Raad:

[citaten]

Uit het voorgaande volgt dat het CGVS een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt met betrekking tot de door verzoeker neergelegde documenten – de welke zijn relaas bewijzen.

De verzoeker is van mening dat alle ingediende documenten samen met zijn verklaringen een reeks samenhangende aanwijzingen vormen.

Bovendien moet het medische document, aangezien zijn medisch karakter, grondig worden geanalyseerd. Dit wordt ondersteunt door het rechtspraak van Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. In het arrest M.A. c. Suisse heeft het beoordeeld dat:

[citaat]

Als gevolg vormt het neergelegde document samen met de verklaringen van verzoeker ook een bewijs van de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker, en in het bijzonder van zijn terugkeer naar Burundi in september 2022.

14. De tegenpartij verwijt de verzoeker vage verklaringen over het gebruikte paspoort.

De vage aard van de verklaringen is echter aannemelijk gezien de context. Het gebruikte paspoort was verkregen via een smokkelaar, die het hem slechts enkele ogenblikken had gegeven om door de controle te komen. Verzoeker was gestrest en zag alleen de naam "O [...]" staan, maar kan zich dat niet goed herinneren.

15. De tegenpartij is van mening dat het ontbreken van controles bij aankomst in Bujumbura in tegenspraak is met de door de verzoeker genoemde risico's.

Aankomsten worden zelden gecontroleerd. Aankomende reizigers hoeven alleen hun paspoort te tonen voordat ze het grondgebied betreden. Zijn paspoort werd gecontroleerd en hij mocht binnenkomen. Daar is niets ongewoons aan, in tegenstelling tot wat de tegenpartij ten onrechte beweert.

Het feit dat hij niet werd tegengehouden op de luchthaven bewijst niet dat hij geen risico om vervolgd te worden loopt.

Zoals hierboven vermeld, is de kwaliteit van de controles op de luchthaven twijfelachtig en is er sprake van veel corruptie, zodat het op zich niet verwonderlijk is dat de verzoeker ongehinderd is doorgelaten.

4. Ongeloofwaardigheid van het vertrek van verzoeker in december 2022

16. De tegenpartij vond het relaas van verzoeker over zijn tweede vertrek uit Burundi weinig overtuigende.

De tegenpartij betreurt het gebrek aan bewijs van deze feiten en de beperkte kennis van verzoeker.

Toch, is het ontbreken van documenten of formeel bewijs begrijpelijk in een context van repressie. Ter herinnering, volgens de UNHCR Handbook:

[citaat]

Verzoeker doet zijn best om zijn verklaringen te objectiveren, maar het is redelijk te verwachten dat hij sommige aspecten van zijn relaas niet kan bewijzen.

Sommige elementen zoals illegale reisdocumenten zoals in casu zijn moeilijker te bewijzen. Met deze element had de tegenpartij rekening moeten houden toen ze zijn verhaal en zijn vrees beoordeelde.

Verzoeker heeft gedetailleerde uitspraken gedaan over zijn contacten met de smokkelaar (zijn neef). Hij was echter niet op de hoogte van wat de smokkelaar had ondernomen en van de gegevens op de documenten. Hij heeft zelf geen stappen ondernomen om valse identiteiten/paspoorten te verkrijgen. Verzoeker had het paspoort slechts enkele ogenblikken in handen gehad. Het is normaal dat hij hier niet veel over wist.

Zijn mensensmokkelaar stond naast hem, waardoor zijn angst minder werd. De verantwoordelijkheid lag ook bij de mensensmokkelaar, die "alles regelde".

Rekening gehouden met deze elementen zijn de verwachtingen van de verwerende partij te hoog gegrepen.

5. Gebrek aan bewijs van de vervolgingsfeiten tussen september en december 2022

17. Ook hier zijn de bewijsvereisten van de tegenpartij onredelijk. De verklaringen van verzoeker in verband met deze periode zijn consistent en gedetailleerd.

De tegenpartij houdt geen rekening met de korte duur van dit verblijf (slechts 3 maanden) en de moeilijkheden om bewijs te verkrijgen van feiten zoals de afpersing waarvan hij het slachtoffer was.

In dit geval is het voor de verzoeker onmogelijk om zich op een dergelijk bewijs te beroepen.

De COI Focus erkent dat afpersing, willekeurige arrestaties, foltering nog steeds voorkomen, en dat de Imbonerakure, de SNR, de politie, straffeloos opereren.

Het relaas van verzoeker past binnen dit patroon – de feiten op basis van het vertrek van verzoeker in december 2022 zijn geloofwaardig, ook in afwezigheid van documenten in dit verband.

De verzoeker wordt nog steeds actief gezocht, zoals blijkt uit het arrestatiebevel dat hij bij dit verzoek voegt (stuk nr. 5).

18. Wat betreft de afpersing door de imbonerakure, verwijt de tegenpartij de verzoeker dat hij onvolledige namen heeft opgegeven en bepaalde elementen niet heeft vermeld in het verzoek om inlichtingen.

De verzoeker heeft inderdaad "E [...]" genoemd, waarvan hij de volledige naam niet kent.

Er moet echter worden opgemerkt dat hij deze persoon slechts twee keer in zijn leven heeft gezien. Het is ook geen bekende persoon.

Bovendien is het in Burundi niet gebruikelijk om je achternaam te geven. Traditioneel had een persoon in Burundi slechts één naam (en geen voornaam en achternaam).17 Dit is een sociaal cultureel verschil waarmee de tegenpartij in haar analyse rekening had moeten houden, overeenkomstig artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet.

In zijn verzoek om inlichtingen heeft de verzoeker gewoon vergeten de tweede man te vermelden. We herinneren eraan dat de verzoeker slechts beperkte ruimte had om zijn angsten (complex, met meerdere vertrekken) uit te leggen, wat hem niet kan worden verweten.

19. Wat betreft zijn arrestatie in verband met de foto's van Maison Shalom, verwijt de tegenpartij verzoeker dat hij de naam van de ontvanger niet kent en tegenstrijdige verklaringen aflegt.

Ook hier kent de verzoeker de achternaam van C [...] niet, aangezien het in zijn cultuur niet gebruikelijk is om daarnaar te vragen.

Het gaat echter om een schoolvriend, een buurman, met wie hij in het verleden een hechte band had. Hij heeft hem echter altijd bij zijn voornaam genoemd.

Verzoeker heeft de foto's wel degelijk naar C [...] gestuurd en heeft onder foltering toegegeven lid te zijn van een terroristische organisatie. Hij is echter geen lid van een terroristische organisatie, wat hij ook ontkent. Het gaat hier om een misverstand van het CGVS:

"Verder stelde u tijdens uw gevangenschap naar aanleiding van het doorsturen van deze foto's onder foltering te hebben toegegeven dat u lid was van terroristische organisaties (VL, pt. 3.3.), terwijl u dat voor het CGVS uitdrukkelijk en verschillende keren ontkende (PO2, p. 22-23)."

Deze motivering moet worden verworpen omdat zij berust op een onjuiste interpretatie van de feiten.

20. Wat betreft de vrijlating van de verzoeker tegen betaling van een geldbedrag, acht de tegenpartij dit onwaarschijnlijk gezien het gebrek aan bewijs en het feit dat de verzoeker de naam van de verantwoordelijke niet kent.

De tegenpartij houdt geen rekening met de corruptieproblemen in Burundi, waar corruptie wijdverbreid is (zie supra).

Gezien deze wijdverbreide corruptie is het verhaal van de verzoeker aannemelijk. Dit gebeurt, in tegenstelling tot wat het CGVS denkt.

Bovendien moeten we niet vergeten dat het om bekentenissen gaat die onder foltering zijn afgedwongen, waarvan de autoriteiten moesten weten dat ze niet veel waard waren en dat de verzoeker in werkelijkheid geen terrorist was. De vrijlating van een "terrorist" in ruil voor 4,5 miljoen FBU is dus aannemelijk.

21. Wat betreft de bedreigingen van G [...] die na het vertrek van de verzoeker uit het land zijn ontvangen, verwijt het CGRA de verzoeker zijn onwetendheid, met name omdat hij de volledige naam van G [...] niet kent.

Zoals hierboven uiteengezet, volstaat de voornaam van een persoon om iemand in Burundi te identificeren. G [...] is overigens misschien een bijnaam. Het betekent "de langste".

Dit doet echter niets af aan de geloofwaardigheid van het verhaal van de verzoeker.

6. Irrelevantie van de Tutsi-afkomst

22. De tegenpartij beweert dat er geen sprake is van gerichte vervolging van de Tutsi's in Burundi, wat blijkt uit het feit dat de familie van de verzoeker die in het land is gebleven, geen problemen ondervindt.

In tegenstelling tot wat de tegenpartij beweert, werden de familieleden van de verzoeker, geïntimideerd en ondervraagd sinds zijn vertrek. In het bijzonder werd zijn vader geviseerd.

De imbonerakure zijn al twee keer gekomen naar hem.

De situatie van zijn familie is geen onweerlegbaar bewijs dat verzoeker niet in gevaar is, integendeel.

De verzoeker is van mening dat de problemen die hij heeft ondervonden verband houden met zijn etnische afkomst; dat hij vanwege zijn Tutsi-afkomst wordt beschouwd als een tegenstander van de CNDD-FDD. Dat is wat E.N [...] hem heeft verteld.

Dit komt overeen met de beschikbare informatie over de veiligheidssituatie in Burundi, zowel op dit moment als in de afgelopen jaren (zie infra).

Er dient te worden opgemerkt dat omdat de beoordeling van de gegronde vrees toekomstgericht is, is het eigen aan het vluchtelingenrecht dat nooit met zekerheid voorspeld kan worden dat een persoon effectief vervolgd zal worden in de toekomst. Daarnaast kunnen de gevolgen van een 'verkeerde' beslissing zeer ernstig zijn. De bewijsstandaard in het vluchtelingenrecht is daarom deze van de redelijke waarschijnlijkheid, zo stelt UNHCR:

[citaat]

Uit internationale rapporten blijkt dat etnische afkomst een verzwarende factor kan zijn. Als Tutsi, loopt verzoeker een risico om vervolgd te worden.

De situatie in Burundi blijft instabiel, met meldingen van geweld, repressie en mensenrechtenschendingen."

Voorts betoogt verzoeker dat hem het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

Verder stelt verzoeker dat Burundese onderdanen die een verzoek om internationale bescherming indienen in België wel degelijk een risico op vervolging lopen. Verzoeker onderbouwt zijn uitgebreide betoog met landeninformatie en rechtspraak. In dit verband verwijst verzoeker ook naar de veiligheidssituatie in Burundi waarbij vermeende opposanten worden vervolgd door de overheid en aan de overheid gelieerde groepen.

In ondergeschikte orde meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Inventaris der stukken ter ondersteuning van het verzoekschrift:

"*1. Beslissing van weigering van het vluchtelingenstatus en van de subsidiaire bescherming – bestreden beslissing;*
2. Kopie van het diploma van verzoeker;
3. Kopie van de geboorteakte van verzoeker;
4. Kopie van de doopkaart van verzoeker;
5. Arrestatiebevel."

2.1.2. Op 28 augustus 2026 legt de commissaris-generaal een pleitnota neer met de volgende documentatie:

- Cedoca, "*COI Focus Burundi: Situation Sécuritaire*", van op 17 december 2025;
- Cedoca, "*COI à 2026 Traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 25 augustus 2026.

2.1.3. Op 29 augustus 2026 legt verzoeker een pleitnota neer met landeninformatie met betrekking tot de huidige situatie in Burundi.

Tevens wijst verzoeker op de verklaringen van de Burundese ambassadeur in België die stelde dat de Burundese veiligheidsdiensten bepaalde Burundese verzoekers en begunstigden om internationale bescherming in België monitort.

Verzoeker verwijst ook naar rechtspraak van de Raad.

Inventaris der stukken van de pleitnota:

" • *COI Focus Burundi – Situation sécuritaire, aout 2026;*
• *Verslag van Ligue Iteka betreffende de maanden mei en juni 2026;*
• *Verklaringen van de Burundese ambassadeur in België;*
• *Arrest RvV nr. 350 545 van 16 juli 2026*".

2.2. De Raad kan bij de beoordeling van de behoefte aan internationale bescherming het beroep verwerpen of de bestreden beslissing bevestigen, hervormen of vernietigen (Artikel 2.60, § 2, lid 1, van de RvV-wet – Bevoegdheid van de Raad).

De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van de vluchtelingenstatus, zoals bepaald in de hoofdstukken 2 en 3 van de Verordening (EU) 2024/1347, en vervolgens in het kader van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in de hoofdstukken 2 en 5 van dezelfde verordening.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan of verzoeker als vluchteling kan worden aangemerkt, en, indien dat niet het geval is, of verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming overeenkomstig de Verordening 2024/1347, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Voorafgaand aan de uiteenzettingen over het middel somt het verzoekschrift in de vorm van een lijst een reeks rechtsregels op, waarvan de schending wordt aangevoerd.

Sommige van die geschonden geachte bepalingen worden vervolgens aangevoerd in de verschillende grieven van het middel. Andere komen niet meer voor. Het staat niet aan de Raad om te bepalen naar welke in de voormelde lijst opgenomen rechtsregels de verschillende grieven en argumenten verwijzen.

De Raad beperkt zijn onderzoek tot de rechtsregels die worden aangevoerd in de uiteenzettingen over de verschillende grieven en argumenten, voor zover deze relevant zijn voor oplossing van de zaak.

2.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolging daar hij incoherente verklaringen aflegde omtrent zijn identiteit (i), zijn verklaringen rondom de omstandigheden van zijn eerste vertrek uit Burundi niet aannemelijk zijn (ii), zijn beweerde terugkeer naar Burundi evenmin aannemelijk is (iii) en zijn verklaringen rondom zijn beweerde tweede vertrek uit Burundi evenmin overtuigen (iv). Evenmin kan er op basis van zijn etniciteit en verblijf in Europa een gegronde vrees in hoofde van verzoeker worden vastgesteld (v).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanhalen van vergoelijkingen en het bekritiseren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Zo overweegt de bestreden beslissing terecht dat de verklaringen van verzoeker rondom zijn identiteit niet coherent zijn:

"*In Slovenië gaf u als geboortedatum* […]*/1/1997 en als geboorteplaats Bujumbura (zie Dublin documenten in het administratief dossier), terwijl u in België verklaarde geboren te zijn op* […]*/1/1995 en als geboorteplaats Ruyigi te hebben (zie bijlage 26).*

U legde een identiteitskaart nr. […] *neer, afgeleverd in Bujumbura op 20/9/2022, waarop als gemeente en provincie Ruyigi wordt vermeld en als geboortedatum* […]*/1/1995, wat dus overeenkomt met wat u in het kader van uw asielverzoek in België verklaarde. Uit een onderzoek van CEDOCA blijkt echter dat de authenticiteit van deze identiteitskaart kan worden betwist (zie antwoorddocument CEDOCA in het administratief dossier), zodat geen enkele bewijswaarde kan worden gehecht aan deze kaart of aan de gegevens die erop vermeld worden. Het medisch attest dd. 25/9/2022 van Hôpital REMA.II 2016 dat zich in Ruyigi situeert, heeft geen officiële bewijswaarde en vormt bijgevolg geen sluitend bewijs voor uw beweerde herkomst uit Ruyigi. Uw verklaring tijdens het gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 13/12/2022 (hierna "gehoor DVZ") dat uw ouders in Nya Kabiga (in feite Nyakabiga, een gemeente in Bujumbura Mairie (zie informatie in het administratief dossier)) woonden (DVZ, pt. 13), op hetzelfde adres als het uwe (DVZ, pt. 10), terwijl u voor het CGVS ontkende dat zij nooit in Nyakabiga of Bujumbura hebben gewoond (PO1, p. 10), bevestigt alleen maar de twijfels over de werkelijke (actuele) band die u en uw familie met Ruyigi hebben. Dit is niet onbelangrijk omdat u in uw asielrelaas uitdrukkelijk verwijst naar het feit dat u in Ruyigi omstreden foto's zou hebben gemaakt van Maison Shalom, dat u zich nog herinnerde uit uw kindertijd in Ruyigi (PO2, p. 20). U legde geen andere documenten neer om uw identiteit en herkomst te bewijzen*."

In zijn verzoekschrift wijst verzoeker op de slechte omstandigheden waarin verzoekers om internationale bescherming zouden worden behandeld in Slovenië. In dit verband stelt verzoeker in Slovenië in het Frans te zijn ondervraagd en geen kopie kreeg van zijn verklaringen. Dat verzoeker in een taal werd gehoord die hij niet begreep en geen kopie kreeg van zijn verklaringen zijn zuiver blote beweringen die indruisen tegen de verscheidene Europese richtlijnen waaraan Slovenië is verbonden in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS). In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, blijkt dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Slovenië en alle andere lidstaten het Unierecht in acht nemen. Aldus geldt het Unierecht met betrekking tot het verloop van de asielprocedure, met name de Richtlijn 2013/32/EU van Het Europees Parlement en De Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), aldaar. Bijgevolg moet worden aangenomen dat verzoekers rechten in Slovenië werden gerespecteerd. De toespelingen van verzoeker dat hiermee geen rekening werd gehouden worden op geen enkele wijze gestaafd en blijven blote beweringen die niet kunnen opwegen tegenover het vermoeden dat het Unierecht in Slovenië wordt gerespecteerd.

Wat zijn verklaringen rondom zijn ouders betreft, stelt verzoeker dat dit ten gevolge van de werkwijze bij de Dienst Vreemdelingenzaken was. Hij moest onder tijdsdruk antwoorden verschaffen die hij tijdens het persoonlijk onderhoud dan corrigeerde. Zelfs al valt niet uit te sluiten dat niet elk gehoor in optimale omstandigheden plaatsvindt, kan dit niet verklaren waarom verzoeker op dit punt tegenstrijdige verklaringen aflegde. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoekers verklaringen hem werden voorgelezen in het Kirundi en dat hij vervolgens ondertekende, waardoor hij zich akkoord verklaarde met de inhoud ervan. De Raad kan bijgevolg enkel vaststellen dat verzoeker manifest tegenstrijdige verklaringen aflegde inzake het

adres van zijn ouders, hetgeen wel degelijk in rekening kan worden gebracht bij de beoordeling van verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Verder legt verzoeker zijn geboorteakte, doopkaart en diploma voor die zijn beweerde herkomst telkens beamen. Deze documenten, waarvan de authenticiteit op basis van het feit dat het kopies zijn en deze laattijdig worden neergelegd, doen geen afbreuk aan het feit dat verzoeker doorheen verscheidene asielprocedures manifest incoherente verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn herkomst en identiteit. Deze tegenstrijdige verklaringen nopen tot de conclusie dat verzoeker geen duidelijk zicht geeft op zijn identiteit, hetgeen zijn geloofwaardigheid ernstig ondermijnt.

Vervolgens besluit de bestreden beslissing op pertinente wijze dat zijn verklaringen rondom zijn eerste vertrek uit Burundi niet aannemelijk zijn:

"*U stelde in de Questionnaire CGRA (hierna "Q"), die ingevuld naar het CGVS per e-mail teruggestuurd werd op 18 november 2024, dat Imbonerakure u in maart 2022 verplichtten om 100.000 FBu bij te dragen als steun voor de regeringspartij CNDD-FDD. Verder eiste E.N [...], politieman die van dienst was op de gemeentelijke politiepost van Gihanga en die net als u voertuigen verkocht in Bwiza, een maandelijkse bijdrage van 200.000 FBu van u, ter ondersteuning van de CNDD-FDD. U droeg in april 2022 één keer bij, maar toen hij u vroeg om lid te worden van de CNDD-FDD, weigerde u. Daarop organiseerde E.N [...] een groep Imbonerakure om uw bewegingen en activiteiten te surveilleren. Hij suggereerde dat uw weigering erop wees dat u met staatsvijanden Alexis Sinduhije (MSD) en Pacifique Ninanahazwe (Focode en Ndondeza) samenwerkte. Deze feiten zouden er u toe aangezet hebben om Burundi een eerste keer te verlaten op 1 juni 2022 (Q, vraag 13). Vreemd genoeg liet u deze feiten volstrekt onvermeld in de Vragenlijst (hierna "VL") van het CGVS (ingevuld door DVZ op 5/8/2024), wat toelaat om de geloofwaardigheid ervan te betwisten. Voor het CGVS stelde u dan weer dat u de bedragen van 100.000 en 200.000 FBu allebei aan E.N […] betaalde (PO1 p.29-31), wat afwijkt van hetgeen in de Questionnaire werd genoteerd.*

Daarnaast zijn deze beweerde vervolgingsfeiten onverenigbaar met de vaststelling dat u daarna Burundi (een eerste keer) op 1 juni 2022 op legale wijze, met gebruik van uw eigen paspoort, heeft verlaten. Uw bewering dat vanaf uw weigering om de CNDD-FDD te vervoegen uw bewegingen en activiteiten gesurveilleerd werden door een groep van Imbonerakure die door E.N [...] zou zijn samengesteld en aangestuurd (Q, vraag 13) staat haaks op uw probleemloos legaal vertrek vanuit de luchthaven van Bujumbura op 1 juni 2022.

Eveneens merkwaardig in het licht van uw bewering dat u vóór uw eerste vertrek uit Burundi vervolgd werd en onder surveillance stond van een groep van Imbonerakure, aangestuurd door E.N [...], is dat u er zelf voor koos om vanuit Zwitserland (op 6/9/2022) terug te keren naar Burundi waar u op 8 september 2022 zou zijn aangekomen. Voor de DVZ verklaarde u tot twee maal toe uitdrukkelijk dat u wou terugkeren naar Burundi (gehoor DVZ, pt. 42). U stelde in de Questionnaire CGRA dat u de intentie had om in Zwitserland een verzoek om internationale bescherming in te dienen, maar dat Zwitserland u internationale bescherming had geweigerd, waarna u teleurgesteld was (Q, vraag 13). Vermits Zwitserland een weigeringsbeslissing nam omdat Slovenië verantwoordelijk was voor de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming (zie Dublin documenten in het administratief dossier) kan niet worden ingezien waarom u de in Slovenië ingezette procedure om internationale bescherming te krijgen niet heeft verdergezet. Het is opmerkelijk dat u er de voorkeur aan zou hebben gegeven om terug te keren naar uw land van oorsprong, waar u nochtans -volgens uw verklaringen door E.N [...] en Imbonerakure vervolgd zou zijn geweest en onder surveillance zou hebben gestaan. Voor het CGVS stelde u dat u -na uw terugkeer uit Europa- het plan had om definitief in Burundi te wonen (PO1, p. 25), wat evenzeer toelaat om de vervolgingsfeiten voorafgaand aan uw eerste vertrek uit Burundi te betwisten."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken enkel de tijd kreeg om bondig te verwijzen naar zijn problemen, hetgeen de vastgestelde omissie verklaart. De Raad stelt vast dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure. De feiten die verzoeker naliet te vertellen zijn naar oordeel van de Raad geenszins bijkomstig en er kan dan ook niet worden ingezien waarom verzoeker deze naliet te vermelden.

Inzake de discrepantie tussen wat verzoeker verklaarde bij de vraag om inlichtingen en tijdens het onderhoud, geeft verzoeker een toelichting waarbij hij stelt dat hij eigenlijk steeds aan E.N […] diende te betalen. Zulke *post-factum* nuanceringen vormen geen dienstig verweer. Uit de vraag om inlichtingen blijkt duidelijk dat verzoeker een onderscheid maakte tussen de bedragen die werden gevorderd door de Imbonerakure en diegene door E.N […].

Wat zijn vertrek uit de luchthaven betreft, wijst verzoeker op de algemene corruptiegraad in Burundi en het feit dat hij een veiligheidsmedewerker had omgekocht. Bovendien wijst niets erop dat ze in de luchthaven op de hoogte waren van zijn arrestatiebevel. Voorts, gezien verzoeker expliciet stelde dat hij onder surveillance stond van de veiligheidsdiensten, is het wel degelijk ongeloofwaardig dat hij zomaar het land kon verlaten via de luchthaven. Immers moesten de veiligheidsdiensten wel op de hoogte zijn van zijn vertrek indien zijn activiteiten en bewegingen op de voet werden gevolgd, zoals verzoeker zelf verklaarde. De door verzoeker geciteerde landeninformatie doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststelling.

Nog meent verzoeker dat zijn terugkeer naar Burundi begrijpelijk is gezien de mishandeling in Slovenië. Dat verzoeker, die werd bedreigd met de dood in Burundi, het dermate slecht zou hebben gehad in Slovenië dat hij zou verkiezen zijn leven te riskeren door terug te keren, is geheel ongeloofwaardig, temeer niet het minste bewijs van enige mishandeling in Slovenië wordt bijgebracht.

Nog maakt de bestreden beslissing de volgende, terechte bedenkingen inzake de terugkeer van verzoeker naar Burundi:

"*Uw beweerde vrijwillige terugkeer naar Burundi vanuit Europa, werd hierboven al betwist omdat deze niet verenigbaar is met uw bewering dat u vervolgd werd in Burundi.*

U stelde verder voor het CGVS dat u het medisch attest gedateerd op 25 september2022 –naast uw identiteitskaart gedateerd op 20 september 2022 als tweede document- neerlegde om te bewijzen dat u [op 8/9/2022] naar Burundi was teruggekeerd (PO1, p. 15). Hierboven werd echter al opgemerkt dat de identiteitskaart (en bijgevolg de gegevens hierop) niet authentiek werd(en) bevonden, en dat het medisch attest geen officieel document is, waardoor deze documenten geen bewijswaarde hebben voor uw beweerde terugkeer naar Burundi.

Daarnaast legde u uiterst vage en ongeloofwaardige verklaringen af over (de modaliteiten van) uw terugreis vanuit Servië naar Burundi in september 2022. U beweerde beroep te hebben gedaan op een smokkelaar en een paspoort te hebben gekocht van iemand die op u leek. U wist niet op wiens naam het paspoort was opgemaakt–tenzij "O [...]"-, u kon de geboorteplaats van deze O [...] niet reproduceren en u wist niet of er in het paspoort visa stonden (PO1, 21-22). U beweerde dat u het paspoort van O [...] aan iemand in Burundi moest geven, maar u weet niet wie dat was (PO1, p. 23). In het licht van uw bewering dat u in Burundi vervolgd werd vooraleer u naar Servië vertrok, is het ook ongeloofwaardig dat u het risico zou hebben genomen om met een paspoort van iemand anders, van wie u nauwelijks de identiteitsgegevens kende, naar uw land terug te reizen. Evenzeer bedenkelijk is dat u verklaarde dat u geen vragen werden gesteld bij aankomst op de luchthaven in Bujumbura vanuit Servië (PO1, p. 23), terwijl u tijdens beide persoonlijke onderhouden door het CGVS en in de Questionnaire CGRA suggereerde dat u door uw verblijf in het buitenland verondersteld werd de reputatie van Burundi te hebben besmeurd en te hebben samengewerkt met opposanten als Pacifique Ninanahazwe (PO1, p. 32-33 PO2, p. 10, 13 en Q, vraag 13). U legde overigens zelf Whatsapp screenshots neer m.b.t. Pierre Nkurikiye, woordvoerder van de minister van Binnenlandse zaken, om te bewijzen dat Burundezen die asiel vragen in Europa problemen krijgen bij terugkeer, wat eveneens ingaat tegen uw verklaring dat u geen enkele vraag werd gesteld bij uw aankomst in Burundi vanuit Europa."

Verzoeker verwijst naar rechtspraak inzake de bewijswaarde van documenten, maar slaagt er niet in om de eerdere vaststellingen omtrent de door hem neergelegde documenten, met name zijn identiteitskaart en het medisch attest, op concrete wijze te ontkrachten.

Wat zijn verklaringen over zijn paspoort betreft, stelt verzoeker dat deze wel degelijk aannemelijk zijn gelet op de context. Een zulk louter tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal vormt geen dienstig verweer.

Over zijn aankomst stelt verzoeker dat er zelden veiligheidscreenings plaatsvinden in Burundi voor toekomende reizigers. Het is de Raad geheel onduidelijk waarop verzoeker zich baseert om tot een zulke conclusie te komen, behoudens een veralgemeende verwijzing naar corruptie in Burundi. Een ongefundeerde bewering van deze aard vormt evenmin een dienstig verweer.

Tot slot besluit de bestreden beslissing, ten overvloede, met rede het volgende over de beweerde vervolgingsfeiten die zouden hebben plaatsgevonden in Burundi nadat verzoeker terugkeerde:

"*U stelde voor het CGVS dat u op 2 oktober 2022 door twee Imbonerakure, waarvan één E [...] heette, werd aangesproken en beschuldigd van samenwerking met buitenlandse milities en met Pacifique Nininahazwe. Toen E [...] even weg was, sprak de andere man u aan en vroeg u om hem 1.000.000 FBu te geven. U zei*

dat u dat niet kon. Een aantal dagen later kwam E [...] u opzoeken en eiste 3.000.000 FBu van u, hetgeen u ook weigerde (PO1, p. 32). Gevraagd naar de volledige naam van E [...], bleek u deze niet te kennen (PO1, p. 28). Noch in de Questionnaire CGRA, noch in de vragenlijst van het CGVS maakte u echter melding van het feit dat de tweede Imbonerakure, wiens naam u niet kent, u vroeg om 1.000.000 FBu te betalen, wat toch opmerkelijk is, indien dit effectief het geval zou zijn geweest.

Met betrekking tot de foto's van een verloederd Maison Shalom, die u beweerde te hebben genomen en doorgestuurd, en die de aanleiding vormde tot uw arrestatie en opsluiting op 9 oktober 2022, kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt. U stelde de foto's te hebben doorgestuurd naar C [...], maar u kon zijn volledige naam niet reproduceren, terwijl u nota bene verklaarde dat hij een vriend van u was (PO1, 33).

Verder stelde u tijdens uw gevangenschap naar aanleiding van het doorsturen van deze foto's onder foltering te hebben toegegeven dat u lid was van terroristische organisaties (VL, pt. 3.3.), terwijl u dat voor het CGVS uitdrukkelijk en verschillende keren ontkende (PO2, p. 22-23).

Tevens is het volstrekt ongeloofwaardig dat iemand die werkelijk verdacht zou zijn geweest van terrorisme en banden met buitenlandse milities of met Pacifique Nininahazwe, die op een lijst zou staan van personen die deel uitmaken van milities in het buitenland die aanslagen beraamden, en die diverse keren door zowel de politie, door Imbonerakure, als door de veiligheidsdiensten zou zijn geïnterpelleerd en zelfs opgesloten werd in de gevangenis van de Service National de Renseignements (Q, vraag 13), de mogelijkheid zou zijn geboden om zijn familie contact te laten leggen met personen van het detentieoord van de SNR en tegen betaling van 4.500.000 FBu zonder meer zou zijn vrijgelaten.

U stelde te weten dat de directeur van de inlichtingendienst van Ruyigi verantwoordelijk was voor uw dossier in het kader van uw arrestatie, maar u kon zijn naam niet reproduceren (PO1, p. 29). Tijdens het tweede onderhoud met het CGVS stelde u dan weer dat de dienst documentatie normaliter geen dossiers opmaakt en mensen eerder doodt (PO2, p. 16).

Bedenkelijk is ook dat u bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS door DVZ verklaarde niet meer te weten hoeveel voor uw vrijlating werd betaald (VL, pt. 3.5), terwijl u dat bedrag later in de Questionnaire (VL pt. 3.5.) wel wist te preciseren (Q, vraag 13).
U legde overigens geen enkel bewijsstuk voor om deze vervolgingsfeiten te staven (bij vb. de foto's die u beweerde te hebben gemaakt en doorgestuurd (en die u desgevallend van C [...] had kunnen krijgen), bewijsstukken m.b.t. uw arrestatie, vasthouding en vrijlating,...)

U stelde tot slot dat na uw tweede beweerde vertrek uit Burundi in december 2022 G [...], een Imbonerakure uit Ruyigi, regelmatig bij uw ouders langskwam om te vragen waar u zich bevond. Hij zou hen hebben gezegd dat u op een lijst stond van milities die aanslagen wilden plegen in Burundi en dat u moest worden gedood (PO1, p. 26). De volledige naam van G [...] is u onbekend, wat vragen oproept, omdat u tegelijk beweerde dat hij een bekende Imbonerakure van Ruyigi is. Gevraagd op welke milities hij doelt, kan u evenmin antwoorden. (PO1, p. 27)."

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat het niet verwonderlijk is dat hij de volledige naam van E […] niet kende. De Raad leest in de bestreden beslissing echter geen negatieve positie tegenover verzoekers onwetendheid op dit vlak. Wel wordt er terecht gewezen op het feit dat verzoeker naliet melding te maken van de tweede afperser zowel bij de vraag om inlichtingen alsook bij de vragenlijst van het CGVS. Het verweer van verzoeker dat hij geen tijd en ruimte had om hiervan melding te maken wordt niet gevolgd daar dit een kernelement uitmaakt van zijn asielrelaas. Bijgevolg kan worden verwacht dat verzoeker hier melding van maakt, waarop hij ook werd gewezen.

Diens onwetendheid van de achternaam van C […] kan verzoeker echter wel terecht worden verweten. Immers betrof dit volgens verzoeker een hechte vriendschap. In zijn verzoekschrift poneert verzoeker dat men in Burundi geen achternamen kent. De door verzoeker geciteerde artikelen stellen echter dat men wel degelijk achternamen toekent, doch deze eerder betrekking hebben op de omstandigheden rond de geboorte van het kind. Deze functioneren dan als achternaam. Dat verzoeker C […] enkel bij zijn voornaam zou hebben gekend is dus geheel ongeloofwaardig, gelet op de door verzoeker geschetste vriendschapsband.

Verzoeker miskent verder de inhoud van de bestreden beslissing. Deze bestreden beslissing stelt terecht dat verzoeker bij het verzoek om inlichtingen toegaf (na foltering) aan de inlichtingendiensten dat hij lid was van een terroristische groeperingen, terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud stelde zoiets nooit te hebben toegegeven aan de Burundese autoriteiten. Op geen enkel moment duidt de bestreden beslissing aan dat verzoeker werkelijk lid was van een zulke groepering, doch wordt er terecht op gewezen dat ook op dit punt verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde.

Voorts poneert verzoeker dat het feit dat hij zijn vrijlating kon afkopen wel degelijk aannemelijk is in het licht van de algemene corruptie die heerst in Burundi. De veralgemeende landeninformatie inzake het corruptieniveau kan echter geen afbreuk doen aan de omstandige en pertinente motivering van de bestreden beslissing waar deze stelt dat het weinig waarschijnlijk is dat iemand met zulke zwaarwichtige beschuldigingen aan zijn adres zijn vrijlating zou kunnen afkopen.

Verzoeker stelt verder nog dat zijn onwetendheid omtrent een bekende Imbonerakure van Ruyigi te wijten valt aan het feit dat men in Burundi enkel waarde hecht aan voornamen. Bovendien is G […] mogelijks een bijnaam. Zoals reeds hierboven werd aangehaald, is de stelling dat men in Burundi enkel voornamen kent feitelijk onjuist. Bovendien kan worden verwacht van verzoeker, die zelf stelt dat het om een bekende Imbonerakure gaat van zijn beweerde regio van herkomst, dat hij over deze persoon toch enige informatie zou hebben die verder reikt dan de beweerde bijnaam.

De overige, pertinente motieven van de bestreden beslissing die doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen worden niet dienstig weerlegd en blijven bijgevolg onverminderd gehandhaafd.

Verzoeker moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

In zoverre verzoeker nog poneert dat hij een risicoprofiel heeft bij terugkeer naar Burundi wegens zijn asielaanvraag in België, oordeelt de Raad dat, na zorgvuldige lezing van de beschikbare informatie over Burundi en de situatie van afgewezen Burundese verzoekers om internationale bescherming (COI Focus "*Burundi: Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays*" van 25 augustus 2026, alsook de informatie bijgebracht door verzoeker in zijn pleitnota van 29 augustus 2026), niet *a priori* kan worden aangenomen dat elke Burundees die vanuit België naar Burundi terugkeert na hier een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend louter en alleen omwille van dit verblijf en het indienen van dit verzoek, een gegronde vrees voor vervolging door de Burundese autoriteiten heeft.

Dit sluit echter niet uit dat in bepaalde omstandigheden, afhankelijk van het specifieke profiel van de verzoeker om internationale bescherming, een dergelijke vrees aannemelijk kan worden gemaakt. Een individuele beoordeling is dus noodzakelijk en het is aan de verzoeker om zijn gegronde vrees voor vervolging als gevolg van zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België concreet aan te tonen.

Te dezen merkt de Raad op dat uit de informatie in het rechtsplegingsdossier kan worden afgeleid dat er verschillende factoren zijn die van invloed kunnen zijn op de gegrondheid van de vrees, zoals:

- het bestaan van een aanwijzing dat de Burundese autoriteiten op de hoogte zijn van het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België,
- de etniciteit van de verzoeker,
- zijn eventuele eerdere problemen met de autoriteiten of de belangstelling die zij in het verleden voor hem hebben getoond,
- zijn geografische herkomst,
- zijn persoonlijke of familiale banden met leden van de oppositie,
- zijn gedrag en zijn activiteiten in België en de eventuele zichtbaarheid hiervan.

Bij de individuele behandeling van verzoeken om internationale bescherming van Burundese onderdanen moeten de asielinstanties dus rekening houden met deze factoren, de intensiteit ervan en het cumulatieve effect ervan om te bepalen of deze factoren de persoonlijke vrees van de verzoeker om bij zijn terugkeer naar Burundi te worden vervolgd vanwege zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België, kunnen versterken en desgevallend voldoende aannemelijk maken.

In casu brengt verzoeker in zijn aanvullende nota van 29 augustus 2026 zeer recente informatie over de surveillance-activiteiten door de Burundese autoriteiten in België. Zo wijst verzoeker op de recente uitspraken van de Burundese ambassadeur in België tijdens een interview op het YouTube kanaal Main Switch 257 waarover een bericht van de organisatie FOCODE, een bron waarnaar ook CEDOCA meermaals verwijst in de hogervermelde COI Focus, onder meer stelt dat de uitspraken van de ambassadeur een gevoelige kwestie betreffen, met name deze van een mogelijke grensoverschrijdende repressie tegen Burundezen die kritisch staan tegenover het regime in Gitega, zelfs op Belgisch grondgebied. In het bericht wordt gesteld dat één zin in het interview in het bijzonder de aandacht trekt: "*Laat ze niet denken, omdat we zwijgen, dat we niets doen*". De boodschap wordt volgens het bericht door de Burundese gemeenschap zo opgevat dat de Burundese staat hen volgt en observeert ver van Bujumbura en zelfs in België. In het bericht wordt ook gesteld dat de ambassadeur bijzondere nadruk legt op de Burundezen tegen wie door Gitega internationale

arrestatiebevelen zijn uitgevaardigd en dat het om 34 personen zou gaan, waaronder mensenrechtenverdedigers, journalisten, politici maar ook andere personen die tot de oppositie worden gerekend en dat de diplomaat liet uitschijnen dat deze personen zich vanuit België nog steeds vrijuit uitspreken tegen het Burundese regime. De bezorgdheid betreft volgens het bericht evenwel niet alleen de bekende figuren, maar ook de minder zichtbare ballingen, waaronder voormalige demonstranten uit 2015. FOCODE stelt ook dat de uitspraken van de Burundese ambassadeur ook rechtstreeks aan de Belgische autoriteiten gericht zijn aangezien de geviseerde personen zich op Belgisch grondgebied bevinden.

De Raad merkt op dat in het bericht van FOCODE waarnaar verzoeker verwijst, wordt geopperd dat de uitspraken van de Burundese ambassadeur bepaalde beschuldigingen tegen het Burundese regime heeft bevestigd en dat hieruit wordt afgeleid dat de ambassadeur heeft toegegeven dat de adressen van de Burundese diaspora in België zijn geregistreerd en dat zij onder toezicht zijn geplaatst. Voor zover dit in de berichtgeving van FOCODE wordt gesteld, kan niet blijken dat dit berust op een citaat van de ambassadeur. De Raad stelt verder vast dat in het FOCODE-artikel weliswaar een link naar het bewuste YouTube interview is opgenomen, maar dat hij de daarin gesproken taal niet machtig is zodat hij ook de inhoud van de verklaringen van de ambassadeur niet kan nagaan. Er kan gelet op de bronnen die hierover berichten, waaronder FOCODE, een bron die ook door het CGVS in de COI Focus wordt gebruikt, evenwel redelijkerwijze worden aangenomen dat de kern van de verklaringen van de ambassadeur in het interview wordt weergegeven in de geschreven persartikels. Ook is niet duidelijk welke gevolgen deze uitspraken en bedreigingen aan het adres van de Burundese diaspora, met inbegrip van personen die door de Belgische autoriteiten als vluchteling zijn erkend hebben op de relaties tussen België en Burundi, en of dit tot een verslechtering van deze relaties tussen beide landen heeft geleid. De houding van de Burundese autoriteiten ten opzichte van de Burundese gemeenschap in België en Burundezen die uit België terugkeren, kan niet los worden gezien van de bredere politieke context en de evolutie van de betrekkingen tussen België en Burundi, die sinds 2020 merkelijk verbeterd was.

Echter, zelfs indien wordt aangenomen dat de recente uitspraken van de Burundese ambassadeur wijzen op een intensievere observatie van de Burundese diaspora in België, volstaat dit *in casu* niet. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat hij persoonlijk in de negatieve aandacht van de Burundese autoriteiten staat. Nu geen geloof kan worden gehecht aan zijn eerdere problemen met de autoriteiten en ook overigens geen individuele risicofactoren blijken, vormt de aangehaalde informatie geen voldoende aanwijzing dat verzoeker bij terugkeer een gegronde vrees voor vervolging loopt omwille van zijn vermeende (toegeschreven) politieke overtuigingen voorafgaand aan zijn vertrek uit Burundi, dan wel sinds zijn aankomst in België.

Wat de Tutsi-etnie van verzoeker betreft, overweegt de Raad dat uit de beschikbare landeninformatie duidelijk blijkt dat de vervolging van tegenstanders (of vermeende tegenstanders) van de regering in Burundi hoofdzakelijk politiek van aard is en dat de etnische afkomst van de slachtoffers weliswaar een verzwarende factor kan zijn, maar op zich niet doorslaggevend is (COI Focus "*Burundi. Situation sécuritaire*" van Cedoca van 17 december 2025). De Raad besluit dat dit element *in casu* op zich, dan wel in combinatie met enig ander element van het onderhavige geval, niet volstaat om de vrees van de verzoeker om bij zijn terugkeer naar Burundi te worden vervolgd vanwege zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België, aannemelijk te maken.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen slaagt verzoeker er niet in om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikelen 9 en 10 van de Verordening 2024/1347 aannemelijk te maken.

2.4. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 15, a), en b), van de Verordening 2024/1347 beroept op zijn vluchtmotieven en zijn voorgehouden risicoprofiel omwille van zijn verblijf en het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat niet *a priori* kan worden aangenomen dat elke Burundees die vanuit België terugkeert naar Burundi na hier een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend, louter en alleen omwille van dit verblijf en het indienen van dit verzoek een gegronde vrees voor vervolging heeft, en dat verzoeker zijn vrees in dit verband *in concreto* aannemelijk dient te maken, waartoe hij in gebreke blijft.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere dienstige concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op doodstraf en executie, noch op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviseerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in de jaren voorafgaand aan zijn vertrek uit Burundi zou hebben gekend.

Aangaande de veiligheidssituatie van de regio van herkomst van verzoeker in de zin van artikel 15, c), van de Verordening 2024/1347 bevestigt de Raad het standpunt van de bestreden beslissing, in het licht van de bronnen neergelegd in de pleitnota van 28 augustus 2026.

Verzoeker toont in zijn verzoekschrift en pleitnota van 29 augustus 2026 niet aan dat uit de beschikbare landeninformatie verkeerdelijk wordt besloten dat het geweld dat zich voordoet in Burundi in wezen doelgericht en politiek van aard is.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat burgerdoden hoofdzakelijk te betreuren vallen bij aanvallen die hen specifiek viseren. Dat er zich daarnaast ook in bepaalde gebieden van Burundi gewapende confrontaties tussen de Burundese strijdkrachten en gewapende groeperingen kunnen voordoen, wordt niet betwist, doch uit de beschikbare informatie blijkt niet, en verzoeker toont evenmin aan, dat het geweld dat uit deze confrontaties voortvloeit een willekeurig karakter heeft waardoor ook burgers erdoor worden getroffen.

Bijgevolg komt de situatie in Burundi niet overeen met een situatie van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 15, c), van de Verordening 2024/1347.

2.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 2.60, § 2, van de RvV-wet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken op vijfentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	S. VAN CAMP